

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετά δεκαοκταετή διακοπήν τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπετηρίδος, δφειλομένην εἰς τὰς θλιβεράς συνθήκας, ὅφ' ἂς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εὐρέθη ἡ Χώρα ἡμῶν, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐπανέκδοσιν αὐτῆς εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5343/1932 «Περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν», ὁρίζοντος ἐν τῷ ἄρθρῳ 258 § 1, ὅτι «Ἐκάστη Σχολὴ ἐκδίδει ἐπιστημονικὴν ἐπετηρίδα, περιλαμβάνουσαν διατριβὰς καθηγητῶν, ὕφηγητῶν καὶ ἐπιμελητῶν, ἔτι δὲ καὶ διατριβὰς διδασκόντων ἢ πτυχιούχων, προελθούσας ἐκ τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ γενομένων ἀσκήσεων καὶ ἐγκριθείσας ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ».

Ἡ μέχρι τοῦδε ἔκδοσις τῆς Ἐπετηρίδος περιλαμβάνει δύο περιόδους. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον αὕτη ἀπετέλει τμήμα τῆς γενικῆς Ἐπετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατεχωρίζοντο ἐπιστημονικαὶ μελέται καθηγητῶν πασῶν τῶν Σχολῶν, κατὰ δὲ τὴν δευτέραν περίοδον αὕτη ἀπετέλεσεν αὐτοτελὴ ἔκδοσις τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, συμφώνως πρὸς τὸ προμνημονευθὲν ἄρθρον τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Νόμου. Ἐξεδόθησαν δὲ κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην περίοδον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ἑμμ. Πεζοπούλου τρεῖς τόμοι : ὁ πρῶτος διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1935 – 1936 ¹, ὁ δεῦτερος τόμος διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1937 – 1938 ², ἐνῷ ὁ

1. Ὁ Α' τόμος (σελ. 1 – 216) περιελάμβανε τὰς ἑξῆς μελέτας : Θ. Βορέα, *Ψυχολογικαὶ πειραματικαὶ ἔρευναι*. Ὁ χρόνος τῆς ἀντιδράσεως καὶ ἡ εὐφύια, Ἀγγ. Κοῦκη, *Ψυχολογικαὶ πειραματικαὶ ἔρευναι*. Ὁ χρόνος τῆς ἀντιδράσεως καὶ ἡ εὐφύια, Κ. Λογοθέτου, *Κριτικὴ ἐπισκόπησις τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἑγέλου*, Φ. Κονκουλέ, *Περὶ τῆς ὑποδόσεως τῶν Βυζαντινῶν*, Ἀντ. Χατζῆ, Ἑλλη – Ἑλλὰς – Ἑλλην, Ch r. Καρνιασιας, *Miscellanea Horatiana*, Ἑμμ. Πεζοπούλου, *Συμβολαὶ εἰς τὸ Σατυρικὸν δράμα καὶ τὴν Ἀιτικὴν κωμῳδίαν. Μέρος Α'*, Ἑρρ. Σκάσση, *Δείγματα τρόπου συντάξεως Λατινικοῦ Λεξικοῦ ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως*.

2. Ὁ Β' τόμος (σελ. 1 – 202) περιελάμβανε τὰς ἑξῆς μελέτας : Φ. Κονκουλέ, *Λαϊκὰ θεάματα καὶ λαϊκὰ διασκεδάσεις παρὰ Βυζαντινοῖς*, Ἑρρ. Σκάσση, *Δείγματα τρόπου συντάξεως Λατινικοῦ Λεξικοῦ ἀπὸ Ἑλληνικῆς ἀπόψεως*, Χρ. Καπνουκάργια, *Οἱ ἡγήτορες τῆς ἀρχαίας Ρώμης λόγιοι καὶ οἱ νεωτερισμοί*, Ἀντ. Χατζῆ, *Μεθοδολογικά. Κοιτῶ – κοιτάζω καὶ τὸ praeceptum aureum τοῦ Scaliger*, Κ. Λογοθέτου, *Ἐπίμνητον εἰς τὴν κριτικὴν ἐπισκόπησιν τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἑγέλου*, Ἑμμ. Πεζοπούλου, *Συμβολαὶ εἰς τὸ Σατυρικὸν δράμα καὶ τὴν Ἀιτικὴν κωμῳδίαν*.

τρίτος τόμος, διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1939—1940, καίτοι ἡ ἐκτύπωσις αὐτοῦ εἶχε συμπληρωθῇ, δὲν ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν — ἐκτὸς ἀνατύπων τινῶν — ἔνεκα τῆς ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων διακοπῆς τῆς λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ παρὼν τόμος εἶναι, ἐπομένως, ὁ κατὰ σειρὰν τέταρτος τῆς δευτέρας περιόδου.

Ἡ Ἑπετηρίς, ὑπὸ τὴν νέαν αὐτῆς μορφήν, διαιρεῖται εἰς δύο μέρη, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον περιέχει πραγματείας τοῦ διδακτικοῦ καὶ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τὸ δὲ δεύτερον πληροφορίας περὶ τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1952—1953 πνευματικῆς κινήσεως· ἡ διαίρεσις αὕτη θὰ διατηρηθῇ καὶ εἰς τοὺς προσεχεῖς τόμους.

Ἔχομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἔκδοσις τῆς Ἑπετηρίδος θὰ συνεχισθῇ εἰς τὸ μέλλον ἀπροσκόπτως, συμβάλλουσα οὕτως εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν πρόοδον τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ